# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2182**

гр. София, 02.04.2013 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 29.03.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова**
**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков**
**Диляна Николова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **1154** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма], чрез юрисконсулт Т. срещу решение /без номер/ от 05.12.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 9495/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 94 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2304448/06.12.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област".

С оспореното НП на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5, във връзка чл. 413, ал. 2 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева, за неизпълнение на законово задължение по чл. 25, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от КТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че първоинстанционният съд не е съобразил обстоятелството, че актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието само на един, а не на двама свидетели. Посоченият в АУАН като свидетел С. Ц. не е участвала при извършването на провераката, поради което същата не може да даде преценка на описаните в акта констатации. Инвокирани са доводи, че не е съобразено и направеното възражение, че констатираното нарушение е отстранено незабавно и от неизпълнението на законовото задължение не са произлезли вредни последици,

поради което са налице условията за прилагане на разпоредбата на чл. 415в от КТ.
По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт Т., която подържа жалбата.
Ответникът по касационната жалба не се представлява.
Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.
Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:
За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на фактическата обстановка. Първоинстанционният съд е приел, че през месец ноември 2011 г. длъжностни лица при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област", извършили проверка за спазване на трудовото законодателство от страна на работодателя [фирма] по повод на подадена жалба. От представените от дружеството документи контролните органи установили, че то не е осигурило на работниците обслужване от служба по трудова медицина.
Събраните доказателства и направените констатации мотивирали служителите на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" да направят извода, че [фирма] не е изпълнило свое законово задължение, визирано в чл. 25, ал. 1 от ЗЗБУТ, поради което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-2304448/30.11.2011 г., връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение.
В законоустановения тридневен срок не са постъпили писмени възражения.
Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.
СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.
Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на управителя на дружеството-касатор, чрез изпращане на съобщение на 07.01.2013 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 18.01.2013 г. /вх. № 2491/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
Разгледана по същество, тя е частично основателна.
В оспорения акт, са изложени подробни мотиви, чрез които е даден отговор на някои от наведените от жалбоподателя оплаквания. Същите се споделят от състава на АССГ, разгледал жалбата, поради което не следва да преповтаряни. Но районният съд не е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Не е взето предвид и не е обсъдено едно съществено, представено доказателство, а именно договор от 19.12.2011 г., сключен между [фирма], [населено място] и [фирма], чрез който

работодателят абонира за обслужване в службата по трудова медицина на изпълнителя своите работници и служители за срок от една година.
В конкретно разглеждания случай, към момента на извършването на проверката работодателят не е изпълнил задължението по чл. 25, ал. 1 от ЗЗБУТ. Неизпълнението на законовото задължение е установено безспорно от събраните писмени доказателства. Действия по отстраняване на нарушението са предприети своевременно, видно от посочения по-горе договор.
Във връзка с изложеното касационната инстанция намира, че са налице предпоставките за приложение чл. 415в от КТ, в приложимата редакция към месец ноември 2011 г.
По силата на тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. на ОСК на ВАС по тълкувателно дело № 7/2010 г., разпоредбата на чл. 415в от Кодекса на труда представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3 от същия кодекс. Административният съд има правомощието като касационна инстанция да преквалифицира нарушението, описано в наказателното постановление, като "маловажно нарушение" по смисъла на чл. 415в от Кодекса на труда.
В разглеждания казус е възможно приложението на визираната привилигирована разпоредба.
Вредни последици от неизпълнението на законовото задължения не са установени и същото е било отстранено незабавно, поради което са налице всички предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 415в от КТ.
По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е следва да бъде отменено, като бъде постановено ново, с което да се измени наказателното постановление, съгласно нормата на чл. 415в от КТ.
По отношение на размера на санкцията, поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер, следва същата да бъде определена също в минимално предвидения в чл. 415в от КТ размер.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 05.12.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 9495/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 94 състав и вместо него постановява:
ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2304448/06.12.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” на основание чл. 416, ал. 5, във връзка чл. 413, ал. 3 от КТ, като съобразно разпоредбата на чл. 415в от КТ, НАМАЛЯВА размера на наложената на [фирма] имуществена санкция от 1500 лева, на 100 лева.
Решението е окончателно.